

Till [Internlista nonuclear.se]

I P1 Nordegren och Epstein 15:34 27/10 lobbade Stena-betalda Chalmers-professorn Christer Ekberg bluffigt för "4:e generation" Kärnkraft.

Här klickar du in på aktuella 30 minuter efter start (1800 sekunder) genom att trycka på pilen framför "Hur..":

<https://sverigesradio.se/avsnitt/hur-ska-kulturjournalistiken-bevaka-gangsterrap#1800>

Roland v Malmberg skriver:

nordegrenepstein@sverigesradio.se

Till Nordegren och Epstein.

Jag föreslår starkt att ni som allsidig kompensation för Christer Ekbergs ensidiga atomvurm tar in, i ert program, docenten i atomfysik Lars Broman, Falun, som offrat lönsam karriär, genom att hävda för atomindustrin obehagliga fakta:

Lars-Broman@stromstadAkademi.se; 023-10177 LB & AH; 070-8810178 LB.
Stångtjärnsvägen 132, 79174Falun.

Jag, Roland von Malmberg i Saltsjöbaden, kan också ställa upp, som lekman. Som 16-åring var jag för kärnkraft, sen satte jag mig in i fakta, som att den "försumbara radioaktiviteten", nedströms Hanford-anläggningen, likt DDT, anrikades i näringskedjorna till en halv miljon gånger starkare i rovfågeläggens gula. I 60 år har jag följt atomkraftens många aspekter, så jag minns hur professor Bo Lindell, chef för det organ som borde skyddat oss, Strålskyddsinstitutet SKI, lugnade allmänheten med att en härdsmläta bara kunde inträffa en gång på tvåhundrausen år. Eller Sören Norrby, 1974: "Avfallet är inget problem, vi skickar det utomlands."

RvM: 08-717 15 88, 0730-22 43 55, rolandvonmalmberg@milkas.se

Här några av mina reflektioner:

Christer Ekberg, med sin grupp atomprofessorer, som i bolaget Blykalla, står för kommersiella partsinlagor. Atomkraft-profitörernas lobby dominerar media med vinklade fakta, hypnoslögnar som "rent, billigt, säkert, koldioxidfritt", förrädiska honnörsord som "återbruk av avfall", och grava förtiganden om plutonium-risker, förorenade gruvmiljöer, att svensk kärnkraft lämnar fem gånger mer avfalls-uran, oövervakat, kvar i utlandet än vi planerar gräva ner i Forsmark, samt att kommande tvåsekels-solstorm torde härdsmläta alla reaktorer och begagnade bränslesatser i kyldammar.

Såsom tonåringar lobbas till att välja läsk och chips istället för vatten och potatis, har kommers-intressen förvridit hälften av partiledningarna till att förorda världens giftigaste, dyraste, riskablaste och krångligaste sätt att koka vatten på. Välavlönade atomprofessorer och miljardspenderande atomlobbyister har närmast fått ensamrepresentation i media, även public service, de senaste årtiondena. Ideella, oavlönade krafter får försöka skydda allmänheten, genom bredare riskanalyser och varningar, vilka knappt kunnat nå allmänheten sedan folkomröstningen 1980, då den varnande sidan också fick statliga medel.

Att kalla en farligare, övergiven 1940-tals första generationens reaktor-teknik, breedern, för "fjärde generationen" hör till en profithungrig atomlobbys reklamtrick.

Alla atomreaktorer skapades för att producera atomvapen.

Bland första generationens atomreaktorer har vi två typer atomvapenfabriker:

dels tungvattenreaktorn, som i Ågesta, som anlades för att leverera plutonium till de svenska atomvapnen, utanför internationell kontroll.

Dels den effektivare i att producera atomvapenplutonium:

breeder-reaktorn, av Krister Ekberg gömd bakom beteckningen "snabbreaktor". Christer Ekberg påstår att "snabbreaktorer" gått sen 50-talet, och "producerat el under lång tid", och att "de kan köpas över disk". Var finns dessa, utöver de ryska, som körs, för att få plutonium till nya atombomber?

Till vilket kilowatt-timmepris producerades?

De tio övriga länder, som försökt med bridern/"fjärde generationen", har avslutat projekten. Den längsta drifttiden stod väl franska Superphoenix för, nedlagd efter 11 år. Reaktorn gav visserligen ström, men bara 8% av den utlovade.

Indien tilläts köpa plutonium, bedyrande att det skulle användas till att starta en fjärdegenerations reaktor. Istället skapade de sina atomvapen därav. Det finns ingen fredlig kärnkraft, atombomberna är oskiljaktiga, som siamesiska tvillingar. Dagens påstått fredliga svenska kärnkraft delfinansierar Rysslands nya atomvapen, genom att betala militära Rosatom för anrikningstjänster. Vet de Nato-vurmande partiledarna det?

Sveriges första ekofilosof, författaren Richard Matz, konstaterade att det enda geniala med kärnkraften var att man hittat en påstått icke-militär teknik med vilken man kunde mjölka folket på närmast obegränsade belopp, som med det rent militära.

Kärnkraftens groteska subventionering

Folket lugnades först med hypnoslögnen att kärnkraft skulle bli så billig att det inte skulle löna sig att skicka ut elräkningar. Samtidigt, internt, visste man att tekniken var superdyr, vilket accepterades för militära fördelar: egna atomvapen. Med dagens penningvärde, påbörjades Sveriges atomutgifter med cirka 30 miljoner år 1945, växte under 1950-talet till en årlig miljard, utan något konkret resultat alls förrän på 1970-talet. Kring 1980 bidrar skattebetalarna med många tiotals miljarder årligen.

De första årtiondena står de svenska 12 reaktorerna stilla ungefär två tredjedelar av tiden, ger alltså bara kring 35% av förespeglad energi. Riksdagens SOU, energiutredningen 1956-57, konstaterade att utvecklade vindkraft beräknades kosta 4 till 8 öre per kilowattimme, medan man bara kunde hålla atomström nere vid tre till åtta gånger dyrare än vind, under förutsättningen att man kunde sälja kärnkraftens alstrade plutonium till atomvapentillverkning! Då skulle atomström kosta stoppa vid 32 öre / kWh, i dagens pengar omkring 10 kronor. Utredningen visade att atomforskningen redan fick hundratals miljoner per år, dåtidens kronor. I praktiken hade Sverige ett halvt århundrades tankeförbud inom sol- och vindforskning, som efter utredningen 1957, fick vänta ytterligare flera årtionden på att få sin första miljon.

När man kring 1972 till folket påstod att "alternativ energi" fått sin första miljon, nå tusendel av kärnkraftbudgetens nivå, visade det sig att 80% av pengarna gått till super-kärnkraft, fusion. Man dolde en del av de verkliga atomkostnaderna genom att låna ut ur pensionsfonderna för mellan en fjärdedel till en åttondel av marknadsräntan. Dagens pensioner har därmed påtagligt bestulits.

Utvecklingen av den förstageneration, som kallades breedern, nu under falsk marknadsföring som "fjärde", har enligt Bulletin of Atomic Scientists kostat de tio inblandade länderna över 1000 miljarder kr, under sextio år, utan att komma ett årtionde närmare ett lönsamt förverkligande. Den svenska professorsgruppens önskade skattemiljarder, som borde gå till sparteknologi, lär inte heller ge någon substans.

USA övergav breeder-tekniken redan på 1960-talet, efter att båda Fermi-reaktorernas haverier varit nära att spränga Detroit i luften. Detta, med mer än 100 gånger Hiroshimastyrka, vilket kunnat sätta igång tredje världskriget - av misstag. Breddreaktorerna har hittills kylts med explosivt, eldfarligt natrium, vars haveri skulle omvandla reaktorn till en atombomb, till skillnad från Sveriges och Japans lättvatten-reaktorer. Den svenska atomprofessors-gruppen, med bolaget Blykalla, hoppas, obevisat, istället kunna köra tonvis smält höggiftigt bly i kylrören. De tror, obevisat, att blyet ska hindra atomexplosion, och menar att nödkylning inte behövs.

Det förtigs att bränslet i "fjärde generationen" är tiotals ton plutonium, som skulle kräva en massa bevakade transporter. Plutonium är världens farligaste gift. Försökshundar, som fick i sig en femtedel av en miljondels gram plutonium, dog samtliga. Terrorister behöver bara stjäla 10 kilo för att bygga en Nagasaki-bomb, eller en tiondels kilo pulver för att göra en storstad obeboelig för överskådlig tid. Kärnkraft kräver en värld av evig fred, utan någon terrorist.

Därför, när partiledningarna var kunniga, och inte hälften av dem duperade av atomlobbys hypnoslögn, lagstiftade riksdagen så att utvinning av plutonium ur atomavfall är förbjuden. Lagen gäller än.

Därför bör inte dessa atomprofessorer ges några anslag. Först efter att Angela Merkel resolut bestämt att avveckla kärnkraften, fick vindkraften i världen resurser, och har åter, kunnat köra om atomkraften i kostnadseffektivitet. Även solkraft är billigare. Deras avfallsproblem är jämfört med atomkraft mycket små.

Detta, trots atomkraftens fortsatta glädjekalkyler, speciellt avseende avfallens olösta problem, och reaktorernas underförsäkring, som täcker mindre än en hundradel av en härdsmlätas skadeverkningar. Alla stora vattenkraftsdammar är korsförsäkrade av flera bolag. Men inte alla Världens försäkringsbolag gemensamt är villiga att fullförsäkra en enda kärnreaktor. Och dessa är de professionella riskbedömarna, inte politiker eller professorer. Vi skulle inte låta bilar med undermåliga bromsar befrias från skatt, och sedan kalla dem billigare i drift.

Att korta avfallstiden från 100 000 till tusen år, låter attraktivt, men skulle innebära att man till dagens biosfär/klimat tillför 99% av den värme som uranet annars skulle sipprat ut under 100 000 år.

Som med högre skorstenar och längre avloppsmynningar på 1960-talet ansågs försumbart påverka atmosfären och haven, verkar somliga fortfarande tro att fossil- och uran-energi tillförd från underjorden är försumbar för klimatet, med hänvisning till att solinstrålningen är så många gånger större. Men städer kan nu vara 8 grader varmare än omgivningen, som i sin tur är 2 grader varmare, där fossil- & atomkraftverk släpper ut dubbelt så mycket spillvärme, som de kWh de levererar till staden.

Den värsta aspekten av fortsatt atomkraft är dock, att den oundvikliga varannan-sekels solstormens el-magnetiska tsunami, hotar att orsaka härdsmläta i alla 400 atomreaktorerna och tio gånger fler begagnade bränslesatser i kyldammar. Världen får då uppåt 5000 TjernobyI-Fukushima, inom två veckor. Kommer därefter kunna födas några friska barn?

Roland von Malmberg